

15 И като се кржсти тѣа, ѿ домашни те ѿ мо́леше ны, ѿ говореше: а́ко ме познавате че самъ вѣрна на Гдѣа, влѣзте въ кжша та ми, ѿ живейте: ѿ принди ны.

16 И слдчѣсе като шѣвахме на моитва, срѣтна ны е́дна слдгѣна, ко́ато ѿмаше дѣхъ пытлива, ѿ много печалба придобиваше на свой те господаре, като проричаше.

17 Тѣа поиде слѣдъ Павла ѿ слѣдъ насъ, ѿ выкаше, ѿ говореше: тѣа человекъ са слдги на-Бга вѣшнагъ, който проповѣдватъ намъ пжтъ на-спасѣнѣ то.

18 И това правеше много дни: ѿ понѣже се досади на Павла, шкжрнасе ѿ рече на дѣхъ: заповѣдватъ ти съ ѿме то Исуса Хрѣтово, излѣзни изъ неа, ѿ тоа часъ излѣзе.

19 И като видѣха господарете ѿ че се загвѣи надежда та на-печалба та ѿмъ, фанаха Павла ѿ е́ила ѿ завлекоха ги на торжище то кода кнѣзове те.

20 И като ги представиха предъ воеводъ те, рекоха: тѣа человекъ възбидватъ нашѣтъ градъ, понѣже са ѿдеи:

21 И проповѣдватъ ни обѣчан, който не е́ допущѣно намъ нито да ги прѣ-

маме, нито да ги стрѣваме, понѣже сме Римляне.

22 И стѣчесе сѣчкѣо народъ на вржъхъ нѣхъ, ѿ воеводъ те като ѿмъ содраха дѣхѣ те, заповѣдаха да ги кѣатъ съ тоаги.

23 И като ги вѣха много, тѣриха ги въ темница та, ѿ зарачаха на темничншатъ стражъ да ги варди цвржстъ.

24 Който като зема такава заповѣдъ, тѣри ги въ най вжтрешна та темница, ѿ стисна ѿмъ нозѣ те въ клада.

25 И въ полднощъ Павелъ ѿ е́ила мо́лехасе ѿ славеха Бга: ѿ слѣшаха ги вжрзани те въ темница та.

26 И внезапъ киде голѣмо землетрасѣнѣ, цото се поклати шснованѣ то темнично: ѿ тоа часъ се шворѣха сѣчки те вратъ, ѿ развжрзахасе вжрзла та на сѣчки те.

27 ѿ темничношо стражъ като се сокди, ѿ видѣ шворены вратъ те темнично, ѿзвади нѣжатъ, ѿ ѿкаше да се оубѣе, понѣже мѣслеше че са повѣгнали затворени те.

28 Но Павелъ ѿзвыка съ голѣмъ гласъ, ѿ рече: не дѣй стрѣва никое зло на себе си: защо́то сме тѣка сѣчки те.

29 И поиска свѣщъ ѿ вскочи вжтре, ѿ съ трепѣранѣе припаднѣ къ нозѣ те Павловъ ѿ е́илины: